

Metams 8 r., pusmečiui 4 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 20
kap., 1 mėnesiui 70 k.

UŽSIENIJOJE
Metams 11 r.; 9 mėnesiams
8 r. 40 k.; 6 mėnesiams
(pusmečiui) 5 r. 75 k.; 3
mėnesiams 2 r. 90 k.; 1
mėnesiui 1 rub.

SKELBIMAI:
Fotifit eilė (4 kntys prie
tekstą 90 k., po teksto 40 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
15k.—Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 15 k.

REDAKCIJOS
ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Sapery g-le.
n. 9. b. 9. Telef. 286—46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. diena
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
10 kap.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. gegužės 18 d.

N° 34 (163).

„Piliečiai kapitalistai! Būkite Mininai savo Tėvynei! Atidarykite savo kapšius ir skubėkite savo pinigus įgijusios laisvę Rusijos reikalams!“

Iš fronto delegatų suvažiavimo atsišaukimo į visus Rusijos gyventojus, paskelbto Karo Jūrų reikalų Ministerio A. Kerenskio išleistame armijai ir laivynui įsakyme 1917 m. gegužės 5 d. N° 6.

Rašykitės „Laisvės Paskolai“.

Petrapilis, gegužės 18 d.

Tarkime žodį per Lietuvių Seimą!

Jau arti tas laikas, kada susirinks Lietuvių Seimas. Visi lietuviai, išblaškyti po platąją Rusiją, išrinks savo atstovus, kurie susirinks Petrapilyje ir tars savo žodį dėl Lietuvos, dėl lietuvių tautos ir pagaliaus dėl ištremtųjų iš gimtojo krašto lietuvių reikalų ir ateities.

Senoji Rusijos valdžia laikė pavergusi ir sugniaužusi mūsų kraštą ir lietuvių tautą. Ji neleido mums nė išsižioti apie save, suprasdama, kad jeigu slėgiama šalis tartų žodį, tai tartų ne taip, kaip ji — vyriausybė — norėtų.

Dabar taip nebėra. Dabar Rusija jau nusikratė vergėjais ir tapo laisva. Bet Lietuvos ta laisvė dar nepalietė. O vienok Lietuva turi tapti laisva!

Mes privalome ne tik norėti Lietuvos laisvės, mes turime ir eiti prie tos laisvės ir atvirai pasakyti visam pasauliui, kad Lietuva privalo būti nepriklausoma ir turėti teisę pati savim rūpintis, nė kieno nevaržoma ir nekludoma.

Lietuvių Seimas, kuris susirinks gegužės 27 d., ir turės tarti tą sakramentalų žodį: Lietuva privalo būti laisva, nepriklausoma. Jis turi pasakyti, jog ir lietuviai turi lygiai tokias pat teises, kokias turi kitos tautos, kaip lenkai, vokiečiai, rusai, bulgarai, serbai ir t. t.

Lietuvos ateities klausimu dabar rūpinasi Lietuvių Tautos Taryba. Ji, kiek galėdama kėlė jį. Bet, kaip žinome, pačioje Liet. Tautos Taryboje kilo nemaža nesusipratimų tarp partijų. Jos sudėtis, ir taip nedidelė, dar daugiau pamažėjo. Paskutiniu metu joje bedalyvauja tik trijų partijų atstovai. Ta lietuvių organizuotos visuomenės dalis, kuri buvo priversta pasitraukti iš Liet. Tautos Tarybos, ėmė skleisti visuomenėje nenasiitėkėimą, norėdama susil-

ninti T. Tarybos balsą. Del visų tų keblumų ir kliūčių pats T. Tarybos darbas negalėjo eiti taip sklandžiai, kaip būtų turėjęs eiti.

Laukiamasis Seimas visus tuos keblumus turės pašalinti. Jis privalys tarti svarų, autoritetinę ir kompetentingą žodį dėl Lietuvos ateities, jos laisvės, nepriklausomybės. Tas žodis bus daugiau suprantamas ir Rusijai, ir visam pasauliui, nes jis bus paremtas žymios tautos dalies aiškiu pasiryžimu reikalauti ir išgauti sau laisvę. Kada pati Lietuva, būdama dabar baisiai suvaržyta, negali laisvai ir viešai apie save pasisakyti, tai šis Seimas, galima stačiai sakyti, bus visos lietuvių tautos norų ir reikalų reiškėjas.

Be to, Seimas turės naujai sutvarkyti ir tautos autoritetu paremti pačią Lietuvių Tautos Tarybą.

Taigi, Tautiečiai Tautietės, iš tų tik kelių žvilgsnių į Lietuvių Seimą jau matome, kokios didelės svarbos jis gali būti Lietuvai ir lietuvių tautai, jeigu jis tik gerai bus atliktas. O kad Seimas galėtų gerai atlikti tuos didelius uždavinius, kurie jo laukia, kad jis būtų pirmasis žingsnis prie būsimos Lietuvos Steigiamojo Seimo, tai pareina vien tik nuo mūsų pačių. Daug kame jau bus atlikti Seimo rinkimai gegužės 14 d., bet dar daug kame jie bus geg. 21 ir 22 d. d.

Taigi, Tautiečiai Tautietės, eikime visi į rinkimus, visi paduokime savo balsą. Privalome išrinkti tokius atstovus, kurie norėtų ir sugebėtų pasakyti Seime didį šavo žodį apie Lietuvą, kuriems tikrai rūpi Lietuva ir jos laisvė, o ne tarptautiniai atskirų klasių ir luomų reikalai: privalome išrinkti į Seimą atstovais ne tuos, kurie skelbia internacionalą, vadinamąjį tarptautinį socializmą, ir ne tuos, kuriems šalies ir tautos reikalai yra tik antros rūšies reikalai, apie kuriuos galima atsiminti tik po internacionalo, bet tuos, kuriems Lietuvos ir lietuvių tautos rei-

kalai yra patys pirmieji ir patys didieji.

Eikime visi į rinkimus ir dalyvauskime juose; parodykime, kad esame subrendusi tauta, kad esame jau išaugę būti laisvais laisvos Lietuvos piliečiais!

L. Noreika.

Ant. Graurogas.

Lietuvos legijonai.

(Žiūr. „L. B.“ N° 32, 33).

Rimtesni pulkų priešininkai tur būti išstatys, jei dar nėra išstatę, dar vieną motyvą, tai yra baime, kad atžagareiviai nepasinaudotų tuo mūsų jaunimo sutraukimu vienon organizacijon ir nepatrauktų savon pusėn jį.

Jei ši abejonė ir kiltų pas mumis, tai bereikalo, nes kas dabar turi gyvenimo vadžias, jei ne liaudies reikalų šalininkai, ir kaip tik tam mūsų liaudies jaunimui būtų be galo naudinga būti savo organizacijoj, kur jų, niekieno nevaržomos, sielos reikalai būtų visai aprūpinti. Kariuomenė tai dviem asmenim kardas, žiūrint į tai kieno ji — rankose yra. Dabar ji demokratiškos pusėje. Revoliucija dar ne pabaigta. Lietuvoje tikroji revoliucija dar nė prasidėti neprasidėjo. Taigi, vyrai, jei mes, pasinaudoję apystovomis, prirošime Lietuvai jos jaunimo žiedą, įkvėpsime jam tikrą savo, tai yra mūsų liaudies, reikalų supratimą, sužadinsime užmigdytus ir užgniaužtus senojo režimo savistovybės jausmus, išmokykime pasitikėti vien savo pajėgomis ir tvirtai tikėti galutiną Lietuvos atgimimą, išmiksime ir duosime tam gražiam jaunumėliui į rankas ne tik ginklą, bet ir gražią organizaciją... tai, vyrai, puikią dovaną mes padarysime mūsų Lietuvai — suvargintai, sunaikintai, gal

jau nustojusiai vilties prisikelti kada iš kapo.

Karas baigsis, gal jau netrukus. Prasidės taikos tarybos derybos. Tautų atstovai suvažiuos į Kongreso. Visos, lig šiol pavergtos, naikamos ir skaudžios stipresniųjų tautos lauks, lyg tos įtemtos stygos, savo išganymo.

Vienos jos, neturinčios stiprių, organizuotų pajėgų, lauks su baime širdyse ir meldimo ašaromis akyse; kitos, susiorganizavusios ne tik į civilias, bet ir į kariškas pajėgas, ne tik lauks, bet ir reikalaus, — jų akyse žibės ne maldų ašaros, bet pasiryžimo ugnis — pasipirti savo reikalavimus pajėga, stoti už juos iki paskutiniojo!

Lietuva tai yra kšnis, į kurį godžiai žiūri ne vienas. Tie patys mūsų kaimynai lenkai, bent jų vadovaujantieji lig šiol luomai, aiškiausiai aspiruoja paglemžti mus. Tat rodo, kaip jų nutarimai padaryti jau dabar, gavus Lenkijai nepriklausomybę, susirinkimuose Varšuvoje ir Buske o, tur būti, ir kitur kur. Tuose suvažiavimuose, kaip sako gandas, dalyvavę apsiečiai visi luomai ir visi jie tiesiai paskelbė, kad Lietuva turinti būti prikerpta prie Lenkijos.

Lenkų deputacija, dekodama vokiečių, valdžiai už nepriklausomybės pripažinimą, skelbia savo prakalboje „mūsų širdys lygiai džiaugiasi Varšuvoje ir Vilniuje...“ Tai vis žymės, kurių reikšmės tik aklas negali suprasti. Lenkai mėgins suimti mus į savo rankas, palenkėti mūsų sprandą naujam jungui — tai neabejotina!

Į Taikos Kongresą jie ruošiasi sparčiai. Visoj Europoj jie stelbte stelbia lietuvių vardą. Ne tik Europoj, bet ir Rusijoj dar lig šiol lietuvis ir lenkas tai sinonimai. Kol kas iš vienos pusės ruošiamas Europos nuomonė, prisidengiant tam tyčia nušviestais istorijos faktais ir neva ramiu augštesnės lenkų kultūros įveikimu ir kitais nekaltais skambančiais dalykais, iš kitos gi

pusės traukia, kur tik gali, mūsų pa-
jėgas į Lenkų eiles, prisidengdami
daugiausia katalikybe ir galų gale...
kai ateis svarbi teismo valanda, spren-
dimas gali būti ne mūsų naudai. Len-
kai gali įtikinti, jei mes nemokėsime
ginties, kad Lietuvos tikrai nėra, kad
ji jau likusi jų kultūros grobiu... Net
jau dabartinės naujosios rusų vyriaus-
ybės nepriklausomos Lenkijos pripa-
žinime randame žodžių: "...rusai tiki,
kad nuo amžių surištos su Lenkais
tautos bus visiškai apdraustos savo pi-
lietybės ir tautybės gyvenimu, gy-
venti..." Vyrail! Juk tai apie mus kal-
ba! Mūsų dalykams taip linkstant
gaisuoti, snausti ar barties tiesiog nu-
dėmė. Kada lenkai, ar kas kits, bloga
valia, ar per nesupratimą, mums juk tai
vis tas pats, norės vėl mumis įkisti
maisan, mes turime parodyti — dantis.
— Tokiais dantimis ir bus mūsų jau-
nimas susitelkęs į pulkus, mūsų berne-
liai žaliakeliai — susipratę, — nušvitę,
apginkluoti, pasiryžę ginti savo ir bū-
simų Lietuvos kartų laisvę iki paskuti-
niajam. Sako mums: kiek gi jūsų
bus, tų vyrų — 30–40, na, 50 tak-
stančių. Atsakykite tiems; tebunie
mūsų nors 15 takstančių, ir tie suor-
ganizuoti, užsidedę viena mintimi tak-
stančiai nusvers mūsų likimo svarstyk-
lėse daugiau, negu palaidi, nesuorga-
nizuoti, bejėgiai milijonai.

Kad užčiaupus mumis, kad nedavus
būti mums sau žmonėmis, reiks pirma
nugalėti, tai yra sunaikinti iki vienam,
tuos mūsų pulkus. Bet, vyrai, karui
pasibaigus, kas Europoj drįs tai pada-
ryti? Kas nepabijos iš Lietuvos pada-
ryti naują Serbiją, kad sukūrus iš
naujo tautų karo gaisrą? Ne! to jau
nebebus — ir mes liksime laisvi. Ne-
gana to, mes, turėdami savo organi-
zuotą pajėgą, galėsime nė nelaukti, ką
apie mus nuspręs kiti.

Karui pasibaigus, mūsų pulkai pe-
reis sieną ir apskelbs Lietuvos nepri-
klausomybę, o Kongresui liks tik viena
— pripažinti faktą. Kariškosios orga-
nizacijos svarba aiški visiems. Tai jau
senai suprato lenkai. Tai suprato lat-
viai — ir jų nors ir „sunaikinti“, ap-
sidengę praradimo laurais batalijonai,
jau iškėlė Latvijos vardą visam pa-
sauliui ir dar tars savo sprendžiamą
žodį apie ją. Tai suprato dabar uk-
rainiečiai, ruošdami savo pulkus. Ta
pat suprato mūsų varpininkų idejiniai
pirmtakunai čekai, steigdami savo „so-
kolus“, o dabar legionus. Ta pat
didelis metas suprasti ir mums.

Taigi, piliečiai, šalin baimę, kuri
šaldo mūsų širdis ir pakerta jausmus,
šalin visi prietarai — luominiai, party-
vus ar kitos rūšies, kurie neleidžia
šviesiai akimi be priedangų žvilgtelti
į tikrą dalykų stovį, pripažinkime fak-
tus, paties gyvenimo pripažintus, ne-
atsilikime nuo kitų!

Mes lietuviai, savo sielos palinkimu
antimilitaristai, ramaus, kultūringo ir
laisvo visų tautų sugyvenimo šalinin-
kai, dabar šią valandą, kada ginklai
žvanga, kada viską reiškia tik suorga-
nizuota pajėga, jai daugiausia nenorime
vergauti kitiems, turime patys tuojau
negaišiuojant organizuoti, kur tik gali-
ma, savo pajėgas.

Malonės ir dovanų nelauk! Pasitiekėk
savo reikalams vien sava pajėgomis! —
Tai suprasti visų kovojančiųjų princi-
pai. Ir mes jų turime laikytis.

Rusų revoliucijos likimą nulėmė ru-
sų kareiviai, prisidėdami prie jos; pas
mumis Lietuvoje ta pat padarys lietu-
viai karžygiai.

Iškovoję gi sau laisvę ir sugrįžę
prie kasdieninio gyvenimo, kiek gi ji-
sai, tas mūsų jaunimas, išėjęs tokią
gerą mokyklą, galės suteikti naudos
visuomenei per likusį savo amžių. Mes
lietuviai, užguiti, nuvarę, įbauginti,
naujam gyvenimui išaušus, įginsime
pulkininkams sugrįžus namo! savo
gyslas vėl atsigimusio mūsų laisvų
sentėvių kraujo ir eisime jau naujais,
jiems nežinomais, keliais, kartu su vi-
somis pasaulio tautomis, kaip lygūs su
lygiais, tenai, kur šaukia, mumis liki-
mas, kad atliktume, kartu su kitais
visais, žmonijos užduotį.

Smolenskas 23/IV-17 m.

Tautiečiai nesnauskite!

Visi nekantriai laukiame karo galo,
o diena po dienos artinas tas laukia-
masis galas ir kas žino, gal jau ir už-
varstų. Visi žadame grįžti Tėvynėn,
laisvon ir nepriklausomon Lietuvon.
Žinoma, grįšime su džiaugsmu plėsti
Lietuvos dirvonų. Bet kur darbininkai?
Taip, darbininkai, „juodieji“ darbinin-
kai, dar nekalbėjo, ir, man matos, Lie-
tuva visai jų neturi, arba be galo maža.

Čia aš manau pakalbėti apie tele-
grafistus ir paštininkus.

Visiems juk aišku, kad be pašto ir
telegrafo negalima apsieiti, kaip ir be
juodos kasdieninės duonos. O paštinin-
kų ir telegrafistų ar mes turime? Ne,
ne ir ne! Doktorų, advokatų, inžinierių,
mokytojų ir kitų inteligentų tautos dar-
bininkų nors saujele, bet visgi turime,
o paštininkų, telegrafistų ir telegrafo
technikų — ne. Ką veiksime sugrįžę Lie-
tuvon? Ką pastatysime centro telegrafo
kontorose, kaip Vilnius, Kaunas, Pane-
vėžys ir Šauliai? O gelžkelio stotys?
Apie mažus miestelius aš ir nekalbu.
Baisu apie tai ir pagalvoti. Paštininkus
iš bėdos galės pavaduoti moką skaityti
ir rašyti ir bent kiek turį smagenu,
bet jau telegrafistas visai kas kita. Tele-
grafistu būti neužtenka mokėti skai-
tyti, rašyti, bet visų pirma reikia mokėti
telegrafija kaip specialinis dalykas ir
maždaug svetimų kalbų. O ar turime
bent vieną telegrafistą, kurs pažįsta
nors vieną raidžių spaudžiamą aparatą
sistemos „Bodo“, „Juzo“, „Murej“ arba
paskutinį technikos darinį — „Simens“.
Drąsiai atsakau — nė vieno. „Morzi-
stų“ bent keli gal ir atsiras. Tai ką
mano veikti su paštu ir telegrafu tie,
kurie galvoje paimti savo rankosna Lie-
vos valdymo vadeles? Ar ne vertėtų
pasirūpinti įsteigti telegrafo kursai?
Draugai ir draugės, telegrafistai ir pa-
štininkai atsiliepkite! Spieskimės į krū-
vą, nes esame išsiblaškę po visą Ru-
siją! Spieskimės prie kurios nors drau-
gijos, gal atsiras žmonių, kurie padės
mums susiorganizuoti arba bent kelią
parodys į tą organizaciją.

Draugai ir draugės moksleiviai, ku-
rie esate baigę ne mažiau kaip 4–5
gimnazijos klases, kuriems rūpi laisvo-
sios Lietuvos ateitis ir noras turėti juo-
dos duonos kėsnys, stokite Petrapilio
ir Maskvos telegrafų mokyklosna. Mo-
kslas veltui, o gabesni net pašalpos
gauna mensesiui po 15 rub. Draugės,
naudokitės proga, nes tik dabar karo
metu merginos priimanos 4 klasių mo-
kslo, kadangi trūksta darbininkų, o pa-
skui, kaip ir prieš karą, vėl reikalaus
viso gimnazijos atestato. Lietuviai, žiu-
rėkime į latvius. Tą mokyklą šimet
baigė 50% latvių ir keli lenkai, lietuvio
nė vieno. Nesnauskime, nes bus vėlu.
Ateitis daug mums žada, taigi ir mes
pasirūpinkime šį tą ateičiai!*

Telegrafistas A. Žitkevičius.

Tautiečiai gelžkelininkai.

Laisva Lietuva — tikrai karo paba-
igos klausimas. Visokių profesijų, facho
žmonės, grįš tėvynėn, kad uoliai stver-
tųsi darbo ir atstatytų savo nunioko-
tąjį kraštą. Atsiliepti ne kartą pramonin-
inkai, pirkliai, farmaceutai, gydytojai
ir kitf. Bet kas valdys tebesančius ge-
ležinkelius? Kas statys naujus? Lietu-
viai gelžkelininkai tyli. Nejaugi tas dar-
bas teks, atlikti svetimtaučiams?

Juk ir mūsų nemaža. Kiekvienas
plačiosios Rusijos gelžkelis čia ir Sibi-
re turi tarp savo tarnautojų nemažą
lietuvų, kurie daug metų be prakti-
kuodami kurioje nors šakoje gal iš-
sidirbo gerais toje srityje, brangiais
veikėjais ir igijo gero gelžkelininko
vardą.

Kaip svarbus yra valstybėje gerai
pastatytas transportas — žino kiekvie-
nas rimtas gelžkelininkas. Tat geriau-
siai liudija tos suirutės, kurių mes ma-
tome čia Rusijoje, fronto užpakalyje,
šituo baisaus karo metu. Kokią didelę
pajėgą sudaro gelžkelininkų armija — pa-

*) Jeigu kas norėtų platesnių žinių apie
telegrafą ir jo mokyklą, prašau kreiptis
šiuo adresu: Петроградъ, Главный Те-

зино 1905 metų revoliucija, pažįsta tą
gerai ir šių dienų revoliucija. Gerai
stovinčiu transportu dabar matuojamas
valstybės kultūros laipsnis.

Draugai! Ne vienas jūsų prisidės
prie steigiamos visos Rusijos gelžkeli-
ninkų sąjungos (Всероссийский ж.-д.
союз), nes kiekvienas supranta svar-
bą tos milžiniškos organizacijos. Dėtis
prie jos reikia. Bet mums lietuviams
gelžkelininkams pritiktų padėti taip pat
pamatas būsimajai mūsų tėvynės gelž-
kelininkų sąjungai (L. G. S.), kurios
tikslas būtų ne vien tik savo kailio rei-
kalai ginti, bet ir sutvarkyti tėvynės tą
vieną svarbiausiųjų valstybės ūkio šakų.
Laikas mums susispiesti ir pasiaiškinti,
kiek mūsų iš viso, kas žada grįžti tė-
vynėn ir ko, sugrįžęs, galėtų tuojau
stverties, kad tėvynės transportas iš
sykio eitų tikromis vėžėmis. Ant jo po-
reis Lietuvos ekonomijos plėtojimas ir,
žinoma, jos bendras kultūros gyve-
nimas.

Prie Centro Komiteto pabėgėliams
šelpiti yra techniku biuras. Jam kaip tik
tiktų tuo pasirūpinti, paruošti gelžkeli-
ninkų anketą. O tuo tarpu norima, kad
gelžkelininkai atsilieptų laikraščių skil-
tyse. Manau, kad šiam klausimui mūsų
laikraščiai vietos nepasigailės. Kas ne-
galėtų, ar nenorėtų apie tą klausimą
rašyti, lai vis tik atsiliepia bent pra-
nešdamas savo pavardę ir gyvenimo
vietą, techniku biurui, kad techniku biu-
ras, — jei apsiimtų, — galėtų atsiųsti an-
ketos lapelį, kurį manyčiau padalyti į
šitokias skiltis:

1. Pavardė, vardas.
2. Kiek metų.
3. Kokio mokslo, bendrojo lavini-
mosi, arba specialinio ir kokio.
4. Gyvenamoji vieta (stotis ir gelž-
kelio pavadinimas).
5. Kiek metų tarnauja gelžkeliuose.
6. Kuriam skyriuje: (Служба: Дви-
жения, Тяги, Пути, Сборовъ и т. д.).
Judėjimo, arba Traukimo, arba Kelio
tarnyboje ir t. t. tarnauja dabar.
7. Kokią vietą užima.
8. Kiek metų yra pastarojoje vietoje.
9. Kokią vietą galėtų užimti Lietu-
voje.

Senas geležinkelininkas.

KISLOVODSKAS.

(Kaukaze).

Verba. Didelė krikščionių šventė. Kiek
jai, atsimenu, būdavo ruošiamas Lie-
tuvų! Kiekviena mergytė stengdavo-
si, kad jos verba būtų gražiausia. Ser-
bentos būdavo sprogėmos, kad būtų
su lapeliais ir keliais žiedeliais gluo-
snių šakutės — su pumpurėliais; atsidė-
jus tokią šluotaitę aprašiodavo kaspi-
nėliais, arba dar įkišdavo kelias iš po-
pieraus padirbtas geleles. Aistėtės fan-
tazija eidavo iki galvosukio. Užtai kiek
ašarų praliedavo, kiek sielvarto būda-
vo, jei netikėtai bažnyčioje susigrū-
džiant verba sulūždavo.

Lietuvoje turi būti dar šalta. Petra-
pilyje sniegas. O čia jau tikras pava-
saris: šilta, dargi karšta. Laukai žaliuo-
ja, kalnuose gyvulių bandos, medžiai
sprogsta, aplink žydi ankstybesnės gė-
lės, o netrukus laisvai žydės ir rožės.

Gera čia... Kai žmogus ūmai persi-
keli iš pusnyno, — būvi sužavėtas, neju-
čiomis pasidarai išpuodingas. O čia dar
paukščių įvairus čulbėjimas, musių ore
užimas — ta disonansinė gamtos maloni
muzika, ar kalnų karališka išvaizda.

Et, ką jau čia... Žmogus lieka žmo-
gus silpnas, nepatvarus, pasiduoda išpu-
džiams. O jeigu dar koks kankinamas
sopūlys jį persekioja — visai užmiršta
apie svarbą politikos momento, partijų
bangojimą, priedermę kovoti, ruošti
žmoniją, tautą, laisvei ir t. t. ir vien tik
savo rūpesčiui atsiduoda, gyvena sau,
svajoja sau, gamtos grožės pagautas,
o visa kita... et, lai eina savo vaga, lai
dygsta, lai... kad ir... žusta.

Žmogus egoistas. Taip yra, taip bu-
vo, taip bus...

Verbos šventė — ypatinga šventė.
Atminimas Kristaus džiausmingo žen-
gimo Jeruzalėn. Jo kelią klojo gelėmis
palmėmis. Sveikino, klykė. Buvo pana-

ovacijos. Ar ilgai taip tęsėsi Jeruzalėje?
Ne. Kristų neilgai laukus nukryžiavo.
Už ką? Jis skelbė: „mylėkit vienas kitą“.
Ir to užteko...

Minia nepastovi. Nepastovūs jos
idealai. Tas, kas šiandien jos fetišas,
rytoj gali atsidurti ant kryžiaus.

Juk ir Mikalojui kadaise kelią klojo
rožėmis, o šiandien?.. Na, o jeigu, sau-
gok Viešpatie, rytoj reakcija? Kam ke-
lias bus rožėmis klotas? ir kas jį klos?
Ar ne ta pati minia?

Taip buvo — taip bus...

Yra, nežinau kieno, parašyti keli
aforizmai. Man jie begalo patinka.
Štai jie.

Jei esi doras, geras šeimnininkas, —
žinok, jog būsi nubaustas už paleistu-
vystę.

Jei esi sąžiningas, gerbi svetimą
nuosavybę, pripažįsti jos neliečiamybę,
o ypač, jei savo turtą aukoji varguo-
liams — žinok, jog tapsi vagimi.

Jei kovoji už laisvę, nepripažįsti jo-
kių pančių nei iš dešinės, nei iš kai-
rės — žinok, kad tave vadins juoda-
šimčiu, reakcionieriu, laisvės varžy-
toju.

Jei myli savo tėvynę, geidi jai labo,
stengies savo tautiečiams įkvėpti reika-
lą pildyti savo priedermes — minios
lupuose tapsi išgama.

Jei esi platintojas idėjos: „mylėkit
kita kitą“, esi priešingas žmonių kan-
kinimui, kraujo praliejimui — žinok, jog
būsi baustas, kaip žmogžudys...

Taip buvo — taip bus...

Bet būtų nedovanotina, kad veikė-
jas, doras, sąžiningas, mylis savo tautą,
žmoniją, laisvę — išsigastų tokio mi-
nios nepatvarumo ir ūmai nuleistų ran-
kas. Tuomet nebūtų progreso. Juk ir
kareivis, eidamas į karą, žino, jog jį
laukia mirtis. Atpirkimo auka reikalin-
ga. Ją turi būti veikėjas.

Taip buvo — taip bus...

Kislovodske yra apsigyvenusių lie-
tuvų. Štai, šalia manęs augstame kal-
ne, iš kurio matyti graži puiki panora-
ma, — sėdi 12 metų vaikuks, gimna-
zijos mokiny. Jis be galo linksmas,
vikrus, malonus, padorus. Aš jį sta-
čiai pamilau.

— Kas esi?

— Lietuvis, — drąsiai, tvirtai atsi-
liepia jis, ir rodos, štai ūmai suradai
tame vaikiuke jau susipratusių tautietį.
Apsirikai. Apolinaris tikrai kaž kokių
jam pačiam nesuprantamų jausmų jau-
čias lietuvis esąs. Jis lietuviškai dargi
kalbėti nemoka. Tečiau jo tėvai abu
lietuviai kauniečiai, kalbą tarp savęs
lietuviškai, pusinteligencijai (tėvas ma-
sazistas). Yra ir dar kelios tokios šei-
mynos. Tėvai lietuviai, vaikai — nebe.
Ypatinga lietuvių psichologija.

Gal pasakykite: „vergų tauta“. Gal
ir taip, nežinau.

Bet štai pro mane praeina būrelis
padorios išvaizdos žmonių ir jie tarp
savęs... per latviską runajet (latviškai
kalba). O toliau sėdi su žmona apyse-
nis vyras, taip pat padorios išvaizdos,
ir garsiai, garsiai... (per latviską lasajet
(skaityto) laikraštį). Nesidrovi. Nė truputį
nesidrovi. O juk taip pat vergų tautos...

V. Daugelaitis.

Karininkų lietuvių balsai.

MASKVA. Gegužės 20 dieną, 3 val.,
Jermakovo Technikų mokykloje (Preči-
stenskaja Naberežnaja № 11), šaukia-
mas Lietuvių Karininkų Sąjungos Mask-
vos garnizono visuotinis susirinkimas.
Bus renkami delegatai į lietuvių kari-
ninkų suvažiavimą Petrapilyje ir į Lie-
tuvų Seimą.

Sąjungos biuras.

Mes Tverės garnizono, lietuviai ka-
rininkai, per š. m. geguž. 7 d. susirin-
kimą, apsvarstę gyvenamąjį dabar lai-
ką ir pripažindami, jog tikrai vienybė
ir organizacija gali privesti mus prie
Lietuvos gerovės ateities, visi vienu
balsu nutarėme:

1. Sudaryti Tverės garnizono lietu-
vių karininkų būrelį. kvieisti dar nepri-

laikyti ryšius su kitomis panašiomis kuopomis biurais iki įsteigiant Centralinį Lietuvių karininkų Biurą;

2. Reikalinga įsteigti lietuvių pulkus, bet apie tai turės galutinai nutarsti visuotinis Rusijos lietuvių karininkų suvažiavimas, kuris įvyks Petrapilyje, geguž. 25 d.;

3. Išrinkti ir pasiūsti savo atstovą į minėtąjį Lietuvių Karininkų Suvažiavimą, kuris ir turės pranešti apie jo rezultatus;

4. Pripažindami visą draugų lietuvių kareivių nenaudingumą tarnauti latvių batalijonuose ir lenkų pulkuose kurie, tarnaudami tenai, didina anų pajėgas ir garbą svetimos visuomenės akyse. Taigi kreipiamės į draugus lietuvių karininkus, tarnaujančius lenkų legijonuose ir latvių batalijonuose, susiorganizuoti ir pareikalauti grąžinti į rusų pulkus, kur tarnavote iki įstoiant į minėtuosius batalijonus—legijonus, o lietuvių vadovus ir organizacijas—padedti jų atvadavimui ir sugrąžinimui į rusų pulkus, o jeigu jau būtų įsteigti lietuvių pulkai, tai į pastaruosius.

Lietuvių kareivių Tverės garnizono vardu.

I. Bušmanas.
M. Kliuga.
J. Zaleckis.

10/V. 1917 m.

Mūsų karininkai provincijoje.

SARATOVAS.

Kelios valandos atliekamos. Aplan-kyčiau Lietuvių Komiteta. Paklausčiau, kaip gyvuoja Saratovo karininkai lietuviai. Pasidalyčiau įspūdžius politikos gyvenimo Petrapilio lietuvių. Bet kaip rasti Komitetą, kaip paklausti: policistai išgarbinti, milicininkų su žvake nerasi, o gerbiama publika nežino. Čia jau ir „kalbos“ mokėjimas nepadės. Radau. Užsukau. „Sviesos“ Komiteto posėdis. Dalyvauja du aficeriai. Pasikalbėjau su vienu. „Niekas nedarė: kareivių lietuvių buvo maža, ir tuos lenkai išgaudė“, paaiškino draugas.

Tikiu, kad draugai aficeriai, darbuodamies visuomenės organizacijose, nepamirš ir draugų kareivių.

TAMBOVAS.

Draugas aficerius 60 piest. atsargos pulko suteikė man štai kokių žinių: Tambovo karininkai lietuviai senai jau kruta. Jų darbas negalėjo duoti svarbesnių vaisių todėl, kad mes iki šiol dar neturim tam tikros centro karininkų organizacijos. Padaryta daug nutarimų ir parengta keletas rezoliucijų, kurias ir žada nusiųsti Karininkų Lietuvių Sąjungai Petrapilį.

VORONEŽAS.

Užsukęs Voronežan, radau ką tik bepradedant varyti organizacijos darbą, būtent: išeikta prašymas garnizono viršininkui, kad 30/IV, kada taisomas organizacinis susirinkimas, būtų paleisti visi karininkai lietuviai ir kad apie tą susirinkimą būtų paskelbta garnizono pulkuose.

Balandžio 30 d. 3 val. buvo susirinkimas, kuriame dalyvavo 24 karininkai (iš jų 5 aficer.). ir nemaža svečių. Susirinkimą pasveikino krikščionių demokratų ir social.-liaudininkų delegatai. Paaiškęjus reikalui karininkams organizuoties, nutarta tuoj įsteigti Voronežo garnizono Lietuvių Karininkų Sąjungą. Išrinktas Komitetas 6 narių ir 4 kandidatų. Legijonų klausimas nepaaiškėjo: manoma, kad ta klausimą išrūšis visuotinis karininkų suvažiavimas Petrapilyje. Nutarta pasveikinti Tautos Tarybą ir Lietuvių Karininkų Sąjungą Petrapilyje. Kaip reikia žiūrėti į Laikinąją Vyriausybę, Darb. ir Kar. atstovų tarybą ir karą, del neiškių tada dar aplinkybių, neišreikšta. Susirinkusieji buvo paragitai, kad nešų kibirkštį po taip svarbaus naujo darbo kazarmėna ir plėstų ją mūsų tautiečių tarpe. Draugai nepamirškite!

Visiems viena mintis — susitelkti

vaidų — kovą už laisvą Tėvynę, tautos gerovę. Karininkai, jūs duodate Tautai daug vilties.

Laurinaitis.

Korespondencijos.

PENZA.

Mes lietuviai buvome visai pamišti ir apleisti. Bažnyčioje neturėjome jokių pamaldų gimtąja kalba. Bet Dievas išklaušė mūsų dejavimą. Štai atvažiavo iš Taškento kunigas senelis lietuvis Jonas Daunoras, kursai ir atlaikė mums pamaldas pirmą kartą sekmdienyje balandžio 23 d. Iš tikro, ta diena lietuviams buvo labai iškilminga. Per mišias lietuvių pagiedojo šventų giesmių, kurias girdint gal ne vienam ištryško ašara iš džiaugsmo. Po mišių kunigas pasakė pamokslą, kuriuo ragino kantriai nešti šio meto našta. Pripažindami kas šventadienis laikyti mums tokias pamaldas.

Pabėgėlių lietuvių Penzoje yra ne daug ir tie įsitaisę lenkų Komitete ir iš ten gauna pašalpą, nežinint to, kad Penzoje gyvena Lietuvių Dr. Centro Komiteto įgaliotinis, kursai tešelpia lietuviams gyvenančius Penzos gubernijos kaimuose. Reikėtų jam pasirūpinti ir Penzos lietuviams, pasiūti jie savo globon, kad karas pasibaigs visai nenustaustų, nes leidžia savo vaikus į lenkų mokyklas, kur temoko, „o Polsce“, o patys suaugusieji lanko visokius lenkų mitingus. Be pabėgėlių, Penzoje dar yra apie šimtą kareivių lietuvių, tarp kurių yra ir aficerių. Labai norima būtų taisyti Penzoje paskaitų taip pabėgėliams, taip kareiviams, kurių jie, manau, su didžiausiu noru eitų.

Pabėgėlių lietuvių, gyvenančių po visą Penzos gub., bus apie du tūkstančiai. Visi jie sutraukti į puikias vietas, kaip tai į Ramzajus, Luninas, Maidanas, Issa ir Makarovka, kuriose, išskyrus Luninų, yra mokyklų ir prieglaudų vaikams lietuviams. Pabėgėlių gyvenimas, sulginti su kitais pabėgėliais, kaip lenkais, yra daug geresnis.

Viktoras Š.

RŽEVAS, Tverės gub.

Dailiai atrodo šis nevisai mažas miestukas, stovįs ant abiejų Volgos krantų. Berods nebuvo dar minėta apie gyvenančius Rževie lietuvius. Jų čia nedidokas žiupsnys — arti trijų šimtų. Tremtiniais rūpinasi Lietuvių Draugijos skyrius ir Cent. K. įgaliotinis kun. I. Luckus. Tremtinių gyvenimas dar tvirtas. Skyrius nuomoja butą, kuriame telpa skyriaus kancelarija, koplyčia ir vaikučių prieglauda. Prieglaudos prievaizda yra Ceplinskaitė. Malonų įspūdį daro prieglaudos paveikslinga tvarka ir jos mažiųjų gyventojai, kurių čia bus apie 50. Vaikučiai auklėjami kaip reikiant. Kelios motinos pasisakė, kad jos bijodamos ir nenoroms atvedę vaikus į prieglaudą, bet dabar džiaugiasi, negalį savo vaikų pažinti, taip jie persimainė gerai auklėjami. Daug čia pasidarbavo ir kun. Luckus: visą savo atspėjimą laiką buvo su vaikučiais, šnekėjosi su jais, mokino dainelių ir t. t. Mokina čia Iezembavičius, žmogus visai atsida- vęs savo darbui.

Be prieglaudos, yra čia dar du bendrabučio moterims su mažais vaikais ir seneliams.

Rževiečiai lietuviai irgi nesnaudžia taisto susirinkimus, svarsto politikos dalykus, savo reikalus ir t. t.

A. K.

KRASNOJARSKAS.

Kovo mėn. 25 d., 7 val. vak. susirinko čionykščių abiejų lyčių lietuvių apie 100 žm. Susirinkimą atidarė vietos kleb. kun. Daukantas. Jis savo prkalbą ragino tautiečius į darbą — kurti švietimo ir laikraščių skaitymo draugiją, platinti tautinį susipratimą ir t. t. Paskui buvo Valdybos rinkimai. Vienu balsu išrinktas pirmininku kun. Daukantas, sekretorium V. Gu-

A. Kazakevičius, V. Gurauskas, I. Sakalauskas, Starkevičius, Šilinskytė ir D. Sinickas, kuriems ir pavesta išdirbti tos draugijos įstatai ir po keturių savaitių suaukti visuotinis susirinkimas draugijos atidaryti.

A. Ka—čius.

Lietuvių Seimo rinkimai.

Gegužės 21 d. t. y. Sekmynių pirmą dieną Petrapily bus rinkimai į Lietuvių Seimą. Rinkimai bus šešiose vietose ir prasidės visose vietose vienu metu. Nuo 2 val. prasidės kalbos apie tai, kokius žmones seiman rinkti ir kaip rinkti, o 5 val. prasidės rinkimai. Kas ateis po 5 val., salen nebus įleidžiamas.

Rinkimai bus šiose vietose;

1) Petrapilio pusės ir Vas. Salos rajonas: Петр. стор. Офицерский пер. 8, Кадетский манеж, netol Tučkovo tilto. Tramvajai: 7 ir 8.

2) Narvos vartų rajonas: Петергофское шоссе, 67, Столовая Путиловского Завода.

3) Narvos-Kolomnos rajonas: Обводный канал, 134, „Треугольник“, второй завод, столовая въ 3 этаж, входъ черезъ переднюю контору.

4) Miesto Centras: Тамбовская ул., 16, netoli Novo-Kameno tilto. Tramvajai: 11, 19 ir 24.

5) Nevos Vartų rajonas *):

6) Vyborgo pusės rajonas: Тимофьевская ул., 7. Столовая Металлического завода.

Lietuviai ir lietuvišės, visi kas turit 18 metų, eikit į Seimo rinkimus! Atminkite amžiais nuvargintą Tėvynę Lietuvą!

Žinios.

—:0:—

PETRAPILYJE.

Petrapilio lietuvių karininkų visuotinis susirinkimas. Lietuvių Karininkų Sąjungos Vykdomasis Komitetas šaukia šeštadienį gegužės 20 d. 6 v. vakaro, Baskovo g-lė 29, Petrapilio garnizono ir apylinkių lietuvių karininkų visuotinį susirinkimą, rinkti atstovams į lietuvių karininkų suvažiavimą ir lietuvių Seimą. Vykdomasis Komitetas.

Kadetų suvažiavimas. Gegužės 12 d. pasibaigė žmonių laisvės (kadetų) partijos suvažiavimas. Suvažiavime daug ginčų sukėlė klausimas del tautų autonomijų. Suvažiavimas priėmė del tautų autonomijos rezoliuciją, kurioje atmetama pilna tautų teritorijale autonomija. Oficialė valstybės kalba privalo būti rusų kalba, bet ten, kur gyvena kitų tautų žmonės, gali būti vartojama visose įstaigose vietinė kalba. Lozarevskis išrodinėjo, kad tautų autonomija nieko negalinti kenkti valstybei. Jug Amerika, kultūringiausia pasaulyje šalis, tik ir galinga tuo, kad ji susideda iš federatyvinių valstybių. Jeigu tautos kultūringos, tai negali sulaikyti jų žengimo pirmyn, jei bent policiją pastatyti. P. Leonas išrodinėjo, kad Lietuva, vokiečių užimta, turi būti išskirta ir siūlo partijos centro komitetui risti taip, kaip leidžia aplinkybės. Kokoškinas gi aiškino, kad jei ką duoti Lietuvai, tai ir kitos tautos reikalaus to paties. Galutinai buvo priimta Kokoškino rezoliucija. Rezoliucijoje apie tautų autonomijas nekalbama, pri-

*) Platesnis adresas bus praneštas vėliaus.

pažįstama tik gubernijų ir sričių autonomija.

Kadetai ukrainiečiai, nubalsavus rezoliuciją, pranešė, kad jie vargu beg pasiliksia kadetų partijoj.

Minimalistų suvažiavimas. Gegužės 12 dienų pasibaigė social-demokratų minimalistų suvažiavimas. Priimtojo rezoliucijoj, suvažiavimas ragina darbininkus prie bendro darbo, vienyties ir neduoti įsigalėti buržuazijai.

Kareivių ir Darbininkų atstovų Taryba. Išklaušiusi socialistų ministerių Skobeleva, Ceretelio ir Cernovo pranešimų apie laikinosios vyriausybės veikimą ir josios programą, nusprendė palaikyti laikinąją vyriausybę ir išreikšti jai pilną pasitikėjimą. Prieš palaikimą laikinosios vyriausybės balsavo tik 20—30 žmonių — maksimalistų (bolševikų).

Pašaras kariuomenei. Pietų vakarų fronto vadogenerolas Brusilovas pranešė ministerių pirmininkui kun. G. Lvovui, kad kariuomenėje trūksta arkliams pašaro. Vidaus reikalų ministerio draugas Leontjevas paliepė gubernijų emisarams pasirūpinti pašaru.

SVETUR.

Prancūzų moterys. Prieš karą ir karo metu prancūzės moterys siuvėjos ir kitokių amatų darbininkės buvo labai skriaudžiamos savo darbdavių. Gyvenimas gi ir prancūzuose taip pabrango, kad senuoju uždabriu jokių būdu negalima gyventi. Moterys siuvėjos sustreikavo, reikalaujamos sąlygų pagerinimo. Streikas jau pasibaigė, streikavusių reikalavimai išpildyti. Kitų profesijų moterys, sekdamos siuvėjomis, taip pat mano streikuoti. Bankų tarnautojos jau pasiūlusios savo reikalavimus. Visur darbdaviai lengvai nusileidžia streikautojų reikalavimams.

Bulgaruose. Rusų revoliucija Bulgaruose padarė labai didelį įspūdį. Bulgarai sako, kad jiems dabar reikia kariauti ne su rusais imperialistais, bet su visa rusų tauta. Delei to Bulgaruose kaž-koks judėjimas, panašus revoliucijai. Esą kalbų net apie separatinę taiką su rusais.

Lietuvio pabėgusio iš nelaisvės laiškas.

Dėde, brolau ir sesute! iš širdies sveikinu aš jumis visus. Aš esu gyvas ir sveikas. Šiomis paskutinėmis dienomis iš namų gavau laišką. Rašo, kad visi mūsų namiškiai sveiki ir gyvi, tik tai rašo, kad šiais metais pas juos (Lietuvoje, apie Kupiškį. Red.) labai šalta ir daug vandens, visa vandenimi apte- ke. Man dideliu vargu pavyko pabėgti iš vokiečių nelaisvės. Vokietijoje pats bėdas, žmonės neturi ko valgyti: darbininkai gauna diena tik svarų duonos ir savaitei tris svarus bulvių; mėsos visai nematyti — jei kartais ir atveža, tai kiaulienos svarui moka 9 markes, arklienos sv. 6 mark. Viralą verda iš kaštanų ir džiovintų žolių. Kopūstų ir bulbių visai maža. Žmonės darosi ligonimis nuo valgio. Kam ir pinigų yra ir tai nieko negausi nusipirkti. Kartais ir korteles turėdami negauna bulbių ir duonos, o apie mėsą nėr ko ir bekalbėti. Aš jau senai bevalgiau mėsos, duonos niekuomet negalima lig soties pavalgyti. Ir tai bloga, kad dabar neturiu pinigų: dabar būtų ko ir nusipirkti, tikta neturiu kuo pirkti.

Miela Verute, netingėk, rašyk man dažnai, aš labai laukiu, aprašyk visa, ką tik žinai — apie savo gyvenimą!

Pasilieku, trokšdamas visokios gerovės jūsų

Antanas.

P. S. Laiškas rašytas iš Olandijos Roterdamo miesto. Red.

Balsai iš Lietuvos.

1) „Kunigas Pov. Morkus, Pikielių paštas, Telšių apskritys, Kauno gubernijos. Sekasi gerai ir mums nieko nereikalinga. Visi yra sveiki ir budrus.“

2) „Marijona Biala, Dombrovskos sodžiaus, Sietpetovo Valsčiaus, Mazoviecko apskritys, Lomžos gub. Einasi gerai. Ji yra sveika ir nieko nereikalauja. Taip pat siunčia pasveikinimų.“

„Lituanijos“ Komitetas.

Karas.

Rusų šone. Rygos ir Dvinsko apylinkėse ir Galicijoje rusų aeroplanai susikirto su vokiečių aeroplanais.

Kaukazo ir rumunų šonuose nieko ypatinga.

Prancūzuose. Panteono apylinkėje vokiečių armatos nesustodamos ardė prancūzų apkasus. Po to vokiečių pėstininkai puolė prancūzus ir paėmė dalį apkasų, bet anėpuoliu prancūzai vėl atsiėmė. Prancūzai paėmė imtinių.

Anglai į šiaurės vakarus nuo Loso paėmė vokiečių apkasų ir imtinių.

Italų šone. Italų kariuomenė praplėšė austrų frontą nuo Plavos iki jurių. Gegužės 11 d. italų kariuomenė, išardžiusi didžiosiomis armotomis austrų apkasus, pradėjo pulti ir bematant paėmė visą eilą apkasų. Daug padeda italams 10 naujų anglų baterijų. Goricos apylinkėje ir Julijaus Alpiuose italai, nežūrint austrų priešinimosi, žygiuoja priekin. Šimtai italų geležinių paukščių skraido austrų pusėje, daro žvalygas, o vietomis kulkosvydžiais šaudo austrų pėstininkų būrius, kurie eina iš užpakalio austrams pagalbon. Austrai visur labai priešinasi, daro atkaklius anėpuolius, vienok italų puolimo nesulaiko.

Per dvi dieni italai paėmė imtinių 10,230 kareivių ir 316 aficerių, daug armotų ir kitokių karo daiktų, kurių skaičius dar nežinomas, nes italų puolimas nepadėjo. Iš vienos pusės italų armotos jau šaudo Veresčio priemiesčius.

Karo ir jurių ministeris A. Kereniskis išleido naują kariuomenės ir laivynui paliepimą. Tuo paliepinu visa vidaus kariuomenės tvarka privalo būti pačių kareivių, o karo mūšių dalykuose visa valdžia turi būti kariuomenės vyresnybės. Be to Kereniskis šaukia visą kariuomenę ginti tėvynės laisvę.

Reikalingos knygos.

Keičiasi Europos žemlapis. Iškeltas obalsis: tesisprenidė apie save pačios tautos. Tikimės, kad ir mažos tautos taps lygiateisėmis kaimynėmis, o ne vergėmis didžiųjų tautų. Gi toms mažoms tautoms reiks pasiduoti viena kitai rankos, kad bandomis pajėgomis apsigynus nuo didžiųjų tautų pasikesinimų. Gi šiam tikslui reikia joms, toms mažosioms tautoms, kita kita pažinti. Iš to tai kyla būtinas reikalas—patiems pažinti kaimynes tautas, antra gi—apie save pranešti toms kitoms tautoms. Šita mintį paduoda mūsų prieteliai suomių mokslininkai, ragindami imties šito darbo tuojaus, neatidėliojant. Ir da priduria, kad, girdi, tokiai knygai apie Lietuvą suomių kalba leidėjas esąs užtikrintas*).

Kaip suomiams, taip ir visoms kitoms kaimynėms tautoms, kaip va latviams, igauniams, danams, švedams toki knygą apie Lietuvą reikalinga. Žinoma, jei būtų toki knygą parašyta lietuviškai, tada tik beliktų išversti ją į visas kitas minėtas ir neminėtas kalbas. Dar vėl: tokiai knygai reiktų būti su piešiniais. Gal galėtų tokią knygą ir vienas žmogus parašyti, nes jai reikia būti populiariai, kad paplistų plačiai

*) Apie latvių knygą suomiųkalba greitai laiku pasirodysianti.

A. S.

po žmonės, bet gal dar lengviau ir rimčiau būtų, jei žinomus skyrius rašytų tam tikri žinovai. Prašau tautiečius tarti tuo reiklu savo žodį. Maž kai kas ir vienas rodžia apsiimti tą knygą parašyti? Gi jei ne, sakčiau, toks Voronežas — pedagogai, mat, per vasarą laisvesni — imtų ir pasitarę pasiskirti skyrius, pažymėtų maž daug jų platumą, nes toki knygą, jei išeitų perplati, vėl nebūtų gera, ir paskirtų terminą, tai per porą mėnesių mes tokios knygos ir susilauktumėm. Ir imkimės šito darbo kuogreičiausiai, nes tai visos tautos reikalas.

Antras dalykas, kaip minėjau, tai gaminimas knygų apie mūsų kaimynus lietuvių kalba. Jei kas nors iš mūsų knygų apie kaimynus jau rašo, maž būtų gera, kad pasiskirdintų, kad vieno darbo nedirbtų du.

Kun. A. Sabaliauskas.

Pranešimai.

I.

Gegužės 29 d. šeštadienyje lygiai 9 v. vak. Lietuvių Komiteto karo aukoms šelpti bute (Tverskaja, Mal. Palaševskij № 7) kviečiame Maskvos lietuvių farmacutus susirinkti Lietuvių Farmaceutų Sąjungos įstatų projekto apsvastyti ir Sąjungos gyvenimo užmegsti. Kviečiame visus Draugus atvykti.

Įstatų projekto ir organizacijos Komisijos vardu Komisijos narys
St. Nasvytis.

12/V—17 m.

II.

Bugalterių ir kitų šakų raštininkų—kontorininkų domei.

Šeštadienyje, gegužės 20 d., 6 val. vak. Baskovo g-lėje № 29 C. K. kursų salėje bus bendras lietuvių bugalterių kontorininkų raštininkų susirinkimas.

Bus svarstoma:

- 1) Mūsų darbo klasės ekonominiai reikalai dabar ir sugrįžus Lietuvon.
- 2) Organizavimas mūsų pajėgų, kad išaiškinus, kiek dabar Rusijoje yra lietuvių bugalterių ir kitų šakų specialistų bei raštininkų, tarnaujančių bankose, gelžkelių, paštų kontorose ir k.k., kad turėtume tikrą skaitmenį, kiek kurių darbininkų tikrai mano grįžti Lietuvon.
- 3) Einamieji reikalai.

Prašome draugų (gių) atvykti kuodaučiausia.

A. Dundzila.
K. Juozapaitis.
A. Katilius.
M. Grigaliūnas.

Prie Lietuvių dienos apyskaitos Simferopolyje.

1. Lietuvių dieną gegužės 7 d. Simferopolyje prie bažnyčios surinkta 96 r. 34 k.
2. Liko nuo sumestųjų pinigų vėliavai (įsitaistyti) ir bažnyčiai papuošti 11 r. 66 k.

Viso labo 108 r. 00 k.

P pinigai išsiųsti Lietuvių Centro Komitetui Petrapilyje.

P. S. Lietuvių vėliavai įtaistyti ir bažnyčiai papuošti sumetė: J. Kakovskis 25 r., Šnerderis 20 r., C. Bindokyte ir Iliuškyte po 10 r., O. Vitkauskis 5 r., pinigais ir 100 taut. atvirukų išdalyti aukotojams; Ambrozevičiai 8 r., Surgalaitė 6 r., Karalienė, Riazancevienė, Bužinskaitė po 5 r., Juchna 3 r. 16 k., Kalėdienė, Monika, Rozalija, Basiuk., Grįžaitė po 3 r., A. Jūraitė, J. Kalėda, Beseckas, Oliaka po 2 r., Urnevičius, Urnevičienė, Motuzienė po 1 r. 50 k., B. Jūraitė 1 r. 20 k., O. Jūraitė, Kauliškaitė ir Senkus po 1 r.

Viso labo 133 r. 86 kap. Iš jų minėtam tikslui išleista 122 r. 20 k., o likusieji 11 r. 66 k. pridėta prie surinktųjų gegužės 7 d. aukų prie bažnyčios.

Visiems aukotojams ir aukotojoms, ir apskritai visiems pasidarbavusiems Lietuvių dienai didelį ačiū!

Rinkliavos kuopelės narys

O. Vitkauskytė

Lietuvių Tautos Fondas.

Gauta šio turinio laiškas:

Mes lietuviai kareiviai, 2 rotės 10 darb. batalijono, visai numanydami Tautos Fondo reikalingumą ir tą naudą, kurią jis gali atnešti nutarėme kas mėnuo dėti tam reikalui, kiek kas gali. Surinktus per Velykas 31 rb. 32 k. siunčiame paštu.

Su pagarba

Pr. Daugirdas.

Iš lietuvių kareivių, 2 rotos, 10 darb. batalijono, per p. Daugirdą už š. m. kovo mėnesį gauta:

Iš Svechockio 2 rb., Adomaičio 2 rb., Žilio 1 rb., Kučinskio 40 k., Gučo 1 rb., Krištopaičio 25 k., Golodausko 30 k., Drauginio 1 rb., Grauzinio 1 rb., Birštono 60 k., Gedvilos 32 k., Rebužio 20 k., Marinskio 50 k., Abugelio 30 k., Vilko 50 k., Lukoševičiaus 50 k., Vyšniausko 1 rb., B. Surdoko 50 k., Macio 50 k., Juzapavičiaus 1 rb., Zarištausko 1 rb., Maželausko 25 k., Martišiaus 20 k., Jurkšaičio 50 k., Sinkavičiaus 50 k., Daugirdo 2 rb., Kidos 1 rb., Gelažio 50 k., Janušausko 20 k., Ušackio 1 rb., Žemaičio 3 rb., Sengvelio 1 rb., Klimavičiaus 1 rb., Burbos 3 rb., Burčiko 50 k., Ročkos 30 k., Staūkūno 50 k., Iš viso 31 rb. 32 k.

Laikinojo Lietuvių Tautos Fondo Rinkliavos Komiteto

Iždininkas J. Mašiotas.

Tautos mezliavai:

Jonas Sabaliauskas už spalį, lapkritį ir gruodį (1916 m.) — 9 rub.

Aukos

Lietuvių Karininkų Sąjungai.

Per 6 „Liaudies Sąjungos“ mitingą 216 rub., Alšauskis 3 r., Pr. Čėsnyš 3 r., Kutkauskis 1 r., Marcinkus 1 r., Kun. Prancietis 3 r., Mažonavičius 1 r., Lanškoronskis 1 r.

Viso labo 229 rub.

Su anksčiau gautais 392 rub. 67 kap.

Aukos priėmė:

Iždininkas Laurinaitis.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

Reikalingas 13—16 m. vaikas-mokinys raudonmedžio dailidės (stolioriaus) dirbtuvei. Sąlygos geros. Захарьевская, 13, кв. 31. Paklausti Putrinskio. I

JONAS ŽEBRAUSKIS Suv. gub., Pilviškių kaimo, ieškau Salemono Baltrušio ir Petro Šestanauskio.

Гор. Могилевъ, Днѣпровскій пр. № 129. 4—1.

JUOZAS MICKEVIČIUS iš Virbalio, Suv. gub., noriu susirašinėti su giminėmis ir pažįstamais.

Городокъ, Виленской губ. и уѣзда Тех. Мастерская № 5. В. З. С. 4—1

JURGIS VAIČIŪNAS Spruntiško kaimo, Naumiesčio aps., ieškau Švedaicių Julijos ir Marijonos Griškabudžių kaimo gimiinių ir pažįstamų ir JONAS DAILIDONIS iš Murmulio Naujamesčio valsč., ieškau gimiinių ir pažįstamų. Mūsų abiejų adresas.

Самара, Соборная ул. № 113., кв. 3. Литовскій Комитетъ. 1011—1

PETRAS ČIGAS Kauno gub., Panev. aps., Biržų valsč., Semenikių kaimo ieškau brolių gyvenančių Amerikoje taip pat gimiinių ir pažįstamų.

Петроградъ, Саперный пер. № 9. кв. 9. Amerikos laikra. prašau atsispaudinti. 14—6

PETRAS PLEPIS Kauno gub., Pan. pas., Biržų valsč., Strošių kaimo ieškau gimiinių ir pažįstamų.

Дѣйств. Армія 172 пѣх. зап. полкъ, 12 рота, 2 взводъ. 13—6

M. DAILIDONIS, Kauno gub., Šiaulių aps., ieškau gim. ir pažįst. Дѣйств. арм., 18 инженерн. строительной дружины, 1-ый отрядъ.

235—4

ANELIJA ir LIAVUSĖ NOREIKAITĖS, Kauno gub., Šiaulių aps., Šiaduvos par., Kaulališkių kaimo, ieškom brolių Jono ir Antano Petranaičių gyvenančių Amerikoje, taip pat gimiinių ir pažįstamų. Adr.: Петроградъ, Мойка 60, Гостинница Россія Елионоръ Нореико.

5—3

JUOZAS ŽYLIUS iš Kybartų, Suvalkų gub., ieškau seserų, gyvenančių Amerikoje, Marijonos Rastauskienės ir levos Žemaitienės ir VINCAS BYLEVIČIUS iš Vištyčių, Suv. gub., ieško švogerių ir seserų gyvenančių Amerikoje Filadelfijoje—B. Adres.: Гор. Луга, Петроград. губ. Литовскій Комитетъ.

Amerikos laikra. prašau atsispaudinti. 6—1

Skaitykit ir platinkit „Lietuvių Balsą“!

Ši valanda yra be galo svarbi. Dabar svyruoja mūsų tautos ir mūsų Tėvynės Lietuvos likimas. Jis pareina nuo mūsų pačių susipratimo ir mokyjimo ginti Lietuvos reikalus. Visi turime žinoti, kas darosi aplink mus ir ką mes turime daryti. Tenebūnie nė vienas lietuvis be laikraščio, to kelio vadovo.

„Lietuvių Balsas“, kaip pirmiau, taip ir dabar stengiasi ir rūpinasi tą kelią rodyti ir šviesti.

Kas jau skaitote „Lietuvių Balsą“, patys matote, kaip jis yra atsidėjęs ir atsidavęs Tėvynės ir lietuvių visuomenės reikalams.

Gerb. „Lietuvių Balso“ skaitytojai! Juk mums visiems brangūs tie keliai, kuriais eina „Lietuvių Balsas“, tie reikalai, kuriuos jis gina, tie idealai, kuriuos jis rodo ir kurių padeda ieškoti.

Tad visiems mums turi rūpėti, kad „Lietuvių Balsą“ pažintų ir imtų skaityti ir tie, kurie dar nėra jo matę ir skaitę. Paraginkite savo draugus ir pažįstamus užsisakyti ir skaityti „Liet. B.“

„Lietuvių Balso“ kaina: nuo balandžio 1 d. lig metų galo 6 rub., pusei metų 4 rub. 20 kap., 3 mėn. 2 rub. 20 kap.

Adresas: Петроградъ, Саперный пер. 9, Редакция „Liet. Bal.“

Prek. ženklas
Prek. ir Pram.
Dep. patvirtintas
visok. pavid.

INKARINIS PEN-EKSPELERIS SU INKARU.

„R. I. Veiso ir K° pirmiau F. Ad. Richterio ir K°“ Prek. Nam. Geriausias priemonis nuo REUMATIZMO, LAUŽYMO, SUŠALIMO ir INFLUENCIJOS.

Parduodama visose gerosiose aptiekose ir aptiekos krautuvėse. SAUGOKITĖS IMITACIJŲ! Perkant prašom įsidėti mūsų APTAISUS ir FIRMA. Kainų sąrašus ir knygeles siunčiame veltui.

„R. I. VEISO ir K° pirmiau F. AD. RICHTERIO ir K°“ Prek. Nam. PETRAPILIS. Mikalojaus g. № 4.